

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 10004/2023
26.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Иван Јанковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Ана Миладиновић, адвокат из ..., ради изрицања мере заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 341/22 од 28.09.2022. године, у седници одржаној 26.04.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 341/22 од 28.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П2 160/21 од 22.02.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле па је одређена мера заштите од насиља у породици према туженом, тако што му је изречена забрана даљег узнемиравања тужиле, вређање, као и свако друго дрско безобзирно понашање према ВВ. Одлучено је да се мера заштите од насиља у породици одређује на период од годину дана од дана правноснажности пресуде, с тим што се њено трајање може продужити. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужили на име трошкова парничног поступка исплати износ од 240.050,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 341/22 од 28.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П2 160/21 од 22.02.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду сходно одредби члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити су пак учињене битне повреде ЗПП на које се у ревизији туженог указује.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак 10.03.2012. године. Из тог брака имају двоје малолетне деце синове ГГ рођеног ... године и ДД рођеног ... године. Тужени је правноснажном пресудом Основног суда у Крагујевцу К 795/15 оглашен кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ због чега му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од 1 године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Назначена пресуда је постала правноснажна 11.03.2016. године. Након тог догађаја тужила и тужени су посећивали саветовалиште за брак и породицу ради превазилажења проблема у партнерском функционисању и жеље да се заједница настави. Препознато је да је ББ био физички и психички насилан према супрузи АА, због чега је туженом предложено да се укључи у психо-социјални третман и да се са АА повремено обављају индивидуални разговори. Након реализованог третмана у 2015. години са странкама није рађено до 26.08.2016. године, када се тужила обратила Центру са наводима да се наставља психичко насиље од стране супруга након чега су заједно дошли на два третмана, а потом одустали. У Центар су се супружници поново јавили на разговор 05.04.2017. године, али су након тог разговора одустали да би се у Центру у јуну 2020. године јавио тужени ББ који је од стране Центра упућен на суд. Тужени је поднео тужбу за развод брака у предмету Основног суда у Крагујевцу П2 316/20. Тужила је од марта 2020. године са малолетном децом боравила на спрату куће, а тужени на приземљу, с тим што је тужила у приземљу користила кухињу и купатило. Дана 06.12.2022. године након усвајања привремене мере у парници ради развода брака и доделе деце тужили, тужила се иселила из куће и отишла у ... код своје мајке где и сада живи. Правноснажном пресудом Основног суда у Крагујевцу П2 316/20 и П2 554/20 од 09.08.2021. године разведен је брак странака, малолетна деца странака су поверена мајци на самостално вршење родитељског права. Уређен је и начин одржавања личних односа малолетне деце са оцем и обавезан је тужени да плаћа износ од 25% од месечне зараде на име доприноса за издржавање малолетне деце. Тужени је често вређао тужилу, говорио да је олош, да је лоша мајка и сељанчура. У марту 2020. године странке су се посвађале и тужила се уплашила од туженог и прешла са децом на спратни део куће, од када су живели под кључем. Ово из разлога јер по наводима тужиле тужени често плане и ухвати га бес и извређа је. Од момента иселења из куће у ... и одлазак у ... тужила има комуникацију са туженим телефонским путем и виђа га када долази да узме децу. Тужила осећа страх у тренутку преузимања деце, када се сусретне са туженим, труди се да буде у дворишту и да не прелази капију, гледа да мајка буде присутна и плаши се да је тужени не повреди и да је не вређа. Од тужилиног иселења било је дрско обраћања од стране туженог када је звао телефоном око књига, дрско је разговарао са

њом, а и када су разговарали око виђања деце. Тужени јој упућује увреде телефоном, виче, прети тужилји због чега се она осећа узнемирено. Центар за социјални рад „Солидарност“ у Крагујевцу је (мишљење од 07.02.2022. године) сагласан са мишљењем Центра за социјални рад Лесковац, да је било кофликтних ситуација.

Сходно томе, другостепени суд је закључио да је првостепени суд правилно одлучио када је сходно одредби члана 197. став 1. Породичног закона усвојио меру заштите од насиља у породици. Ово имајући у виду да је сврха заштитне мере од насиља у породици не само у спречавању насиља, већ и да се спречи настанак новог насиља. Евидентно је да се тужена осећа узнемирено због одређеног безобзирног и у извесном смислу насилног понашања туженог, а телефонска комуникација коју обавља тужени са тужилљом није примерена уобичајеној комуникацији и може се подвести под насиље у породици из члана 197. став 2. тачка 6. Породичног закона. Стоји чињеница да сада тужилја живи у безбедном окружењу у ..., али то не значи да тужени није у могућности да испољава насиље којим узнемирава тужилју јер је утврђено да комуникација туженог одступа од стандарда нормалног комуницирања чланова породице.

По оцени Врховног касационог суда, у овој правној ствари је правилно утврђено чињенично стање и правилно су нижестепени судови закључили да је оправдано да се у овом случају усвоји захтев тужилје и одреди мера заштите од насиља у породици, према туженом, на описани начин. Правилно закључују нижестепени судови да мера заштите од насиља у породици није само у сврси да се спречи насиље, већ и да има превентивну улогу, а евидентно је да изведени докази указују на околност да комуникација туженог са тужилљом одступа од стандарда нормалног комуницирања чланова породице. Тужилја се при таквом комуницирању од стране туженог осећа узнемирено, плаши се, а све то се преноси и на друге чланове породице, тј малолетну децу, што није добро за правилан развој и васпитање малолетне деце. Стога се наводи из ревизије туженог не могу прихватити као оправдани и прихватљиви, ово посебно из разлога имајући у виду чињеницу да је тужени правноснажном пресудом Основног суда у Крагујевцу К 795/15 већ једном осуђен због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ. Са друге стране, изречена заштитна мера од насиља у породици је најблажег карактера, тј више се састоји у упозорењу, што би имајући у виду целокупну ситуацију требало да доведе до једног позитивног резултата у односима између тужилје и туженог.

Имајући у виду напред изнето, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић